

Het erosiedal als Renkums tranendal

Renkum, dinsdag 14 maart 2017

Geachte gemeenteraad, geacht college,

Dank voor deze gelegenheid om u te wijzen op een onnodige fout die het laatste restje open landschap van de dorpen Renkum en Heelsum teniet gaat doen. Zoals Lucebert al dichtte: Alles van waarde, is weerloos.

Want zodra u het nu voorliggende plan 'Dorresteinplantsoen' door laat gaan, dan verdwijnt 'de ziel van dit gebied,' dan is het erosiedal – stammend uit de laatste ijstijd – zijn meest karakteristieke zichtlijn kwijt. We hebben het hier over de dorpse doorkijk op het uit de vroege negentiende eeuw daterende onverharde Goltsteinpad en één van de laatste overgebleven Renkumse boerderijen: het huidige hoveniersbedrijf met z'n kapschuur, meidoornhaag en hoogstamboomgaard.

Bovenstaande woorden zijn niet van mij. Het zijn woorden die ik uitspreek namens mijn moeder, Emmy van Silfhout - van Bellen. Zij had hier graag willen spreken, maar daar is zij helaas fysiek niet meer toe in staat. Zij verblijft nu in een hospice.

Ik ben in al die jaren slechts zijdelings getuige geweest van de lange strijd om behoud van het Renkums landschappelijke erfgoed die zij samen met ruim zeventig betrokken bewoners voerde. Het valt mij zwaar om u te moeten melden dat uw plan mijn moeder in deze laatste levensfase ongelooflijk veel pijn doet. Ze ervaart het alsof alle strijd, al die vergaderingen met u, voor niets zijn geweest. Afgelopen dagen heb ik mij gebogen over een dik dossier aan stedenbouwkundige plannen, krantenartikelen en tal van gemeentelijke brieven en documenten vanaf 1997. Inmiddels begrijp ik de pijn van mijn moeder heel goed.

Het plan is op hoofdlijnen niet eens zo slecht. De onnodige fout die gemaakt wordt, is het projecteren van twee woonhuizen op exact die locatie die het open gebied en de belangrijkste zichtlijnen verstieren. Deze twee huizen, tien tot elf meter hoog, staan namelijk midden op het veld en daarmee pal op de zichtlijn van de Heidesteinlaan en de Doornenkampseweg naar het pittoreske Goltsteinpad en de boerderij - precies de ziel van het eeuwenoude erosiedal.

Je kunt je overigens afvragen wie er zo in open schootsveld wil wonen met de koplampen vanaf de Heidesteinlaan om de haverklap in je woon- en slaapkamer.

Reeds eind jaren negentig sneuvelden uw eerste woningbouwplannen vanwege succesvol verzet van mijn moeder en haar medestanders. Een historisch staaltje succesvolle burgerinspraak. Overall hing de poster met de actieleus: *Maak van het erosiedal geen Renkums tranendal*. Al die jaren streden deze burgers in de door u als gemeente ingestelde klankbordgroep 3b/4. Opmerkelijk is dat vanaf 1999 al uw plannen zoals de structuurvisie en het kaderdocument plus diverse landschapsarchitecten de publieke waarde van het erosiedal erkennen met termen als groene long en groen hart. In de structuurvisie uit die periode

staat het zo: 'Samenvattend kan worden gesteld dat het landelijke, dorpse karakter van het gebied zeer wordt gewaardeerd. Daarbij is met name het oostelijk gebiedsdeel landelijk en kleinschalig (..) ook de hoogteverschillen en 'doorkijk' in het gebied worden hoog gewaardeerd.' Vervolgens verschijnt uw Programma van Eisen voor dit 3b/4- annex- 'Dorresteinplantsoen.' In dit Masterplan 3b/4 staat dit uitgangspunt centraal: 'de ziel van het gebied moet worden gerespecteerd.'

De vraag is: waarom begaan college en gemeenteraad voor de derde maal dezelfde fout? De gemeente Renkum heeft tot twee keer toe bakzeil moeten halen bij de Raad van State. Nu, voorjaar 2017, zou je mogen verwachten dat de gemeente voortschrijdend inzicht toont, en enige kennis van zaken omtrent de Renkumse geschiedenis bovendien. Dat dit weer niet gebeurt, is voor de zoveelste keer pijnlijk voor Renkumse inwoners. Daar waar Oosterbeek zijn parken en landgoederen behield, werd Renkum – ook een dorp van Anton Mauve, Jan Toorop en Antoon Markus – van z'n laatste groen beroofd. Alles werd volgebouwd. 'Inbreiden' heette dat, een rand–stedelijke bouwwoede die Renkum van zijn schilderachtige karakter heeft beroofd. Op dit ene gebied na dan.

Mijn moeder heeft veel voor deze gemeente, het dorp Renkum en de politiek gedaan. Het erosiedal was één van die dossiers waar zij zich als betrokken burger voor inzette. Ze had uitermate trots moeten en kunnen zijn, maar nog is de strijd blijkbaar niet gestreden. Bij het plan dat nu ter tafel ligt, heeft mevrouw Van Silfhout-Van Bellen in het hospice een paar aantekeningen gemaakt die ik u graag wil voorleggen. Schrap de locatie van de twee woningen en bouw ze elders; bijvoorbeeld op de hogerop gelegen rand van het plantsoen tussen de Jan Tooropstraat en Doornenkampseweg. De huizen hebben dan ook uitzicht.

Ik heb nog een vraag: klopt het wat ik in uw plan lees? Dat uw ambtenaren door projectontwikkelaar Vivare worden betaald voor hun betrokkenheid en uren in uw gemeentelijke planvorming? Dat bevreedt mij. De overheid dient toch onafhankelijk te zijn?

Het is ook raar dat er in dit stedenbouwkundige plan niets wordt geschreven over de uit 1973 daterende flats aan de Jan Tooroplaan. Deze oude flats zullen spoedig in herontwikkeling komen. Hoe dan ook, u kunt als gemeente het zoekgebied voor één of twee woningen gemakkelijk verbreden naar alternatieve locaties binnen of buiten dit plan. Ik beloof u, in naam van mijn moeder, bespaar uzelf en vele anderen in de nabije toekomst onnodig werk, kopzorgen en een derde martelgang naar de Raad van State.

Namens Em Van Silfhout van Bellen,
Marcel van Silfhout

